

Любовні листи на Різдво

Про книгу

Життя Медді, її маленької доньки Лайли та бабусі Руті в «Падубах» — затишному будинку біля Північного моря — плине своїм звичним руслом, аж поки в ньому не з'являється таємничий незнайомиць. А разом із ним — приховані події минулого Руті та почуття, якому Медді не може опиратися. Проте щойно вона вирішує відкрити серце любові, як до неї починають надходити повідомлення від давно зниклого чоловіка.

Клубочок заплутаних подій, які трапляються у передріздвяний час, не раз змушують Руті й Медді страждати, однак ці тендітні, проте сильні жінки заслуговують на щастя. А Різдво — найкращий час для того, аби бути щасливими.

Розділ перший

Сьогодні

Коли в п'ятницю вранці ранньолистопадовий вітер гнав Медді Крейсі стежкою, що вилася від Гай-котеджу вздовж урвища, їй важко було не думати про свого світловолосого, сірокого чоловіка з пустотливою усмішкою та примхливою вдачею. Не зводячи погляду з бурхливого моря, вона вкотре подумки звернулася до чоловіка: Ейді, де ти?

Що ж сталося тієї ночі? Ейді Остін виконав свій трюк зі зникненням однієї грудневої ночі близько семи років тому, і відтоді життя Медді визначали таємниця та брехня.

Що за таємниця? Медді не розповіла Ейді, що вагітна.

Підіймаючи комір, щоб захиститися від холоду, вона подумки перерахувала причини. Він був пригнічений їхніми фінансовими труднощами. Вони не планували вагітність і останнього разу, коли вона підняла цю тему, він оголосив, що не готовий до дітей. І, можливо, це гормони зробили Медді недовірливою, та її не покидала підозра, що він може запропонувати аборт. Тепер, коли Лайла стала сміхотливою, жвавою шестирічкою і центром світу Медді, жінка почувалася винною за те, що взагалі таке про нього думала. Та їй усе ж було цікаво, чи він якось відчув, що насувається нова відповідальність.

Точніша назва для брехні, — думала вона, звернувши зі стежки додому, — «очікування інших». Селяни думали, що тоді вона залякла від страху через зникнення свого чоловіка. Насправді ж, коли вона стояла й дивилася, як поліцейські собаки прочісують стежку на кручі, поки гелікоптер обшукує в усіх напрямках зимове море, Медді була розлючена.

Щоб веселий і млявий Ейді завдав собі шкоди? У це вона не вірила.

Щоб заметіль здула його з кручі, коли Ейді все життя знав, яка небезпечна стежка над урвищем? Можливо, але малоймовірно.

Щоб Ейді покинув Медді на самоті з боргами та бідною? Так. Оце відчувалося правильно. Вони були разом ще зі старшої школи, та подорослішала з них лише Медді.

Але її серце м'якшало, коли вона згадувала їхні щасливі часи. Вечірки, які вони влаштовували, лише аби всю ніч танцювати удвох повільні танці. Відпустки в Іспанії чи Греції, коли вони читали на пляжі або хлюпалися в морі. Ейді, дитя скупих батьків, бунтував проти свого виховання, активно і з насолодою витрачаючись на розваги й — задля справедливості — на Медді, осипаючи її прикрасами та гарним одягом. Чи була вона відповідальною за його перетворення із люблячого чоловіка на чоловіка, загнаного в кут? Купівля зубожілого Гай-котеджу була її ідеєю, яку підживлювало її бачення їхнього щасливого, радісного життя разом — незмінного, лише з чудовим краєвидом на море.

Але Гай-котедж виявився чорною дірою. Ейді хотів його продати. Медді вважала, що їм просто потрібно багато працювати та ще більше економити. Поворотний момент настав, коли всі обговорення почали зводитися до сварок і Медді не дозволила Ейді заобіймати її до зміни своїх поглядів. Ейді казав, що знову почувається наче в дитинстві, коли всі його пропозиції, навіть щодо дрібниць, натикалися на категоричне «ні».

Відколи Ейді зник, Медді не лише зробила Гай-котедж придатним для життя, але й сама стала платоспроможною, здаючи його в оренду. Тим часом вони з Лайлою жили з Руті, двоюрідною бабусею Медді, що мала вади зору. Руті завжди виявляла до Медді ту любов, на яку Лінда, мати дівчини, була нездатна, тож тепер Медді піклувалася не лише про Лайлу, а й про Руті.

Високо на мисі, який наче вивергнувся із соляних боліт у гупаючий прибій, Нельсонів пересип першим вітав крижане повітря океану, що вривалося з Північного моря. Свіжий порив вітру штовхнув Медді, й вона заточилася, посилаючи рвучкому вітру гучне «Гей!».

— Базікати до себе — перша ознака божевілля, — відповів чоловічий голос із норфолкським акцентом у кожній голосній. — Еге ж, Крейзі Мед? Медді притримала розбурхане вітром волосся, аби глянути на власника голосу — Гаріса Соулі, давнього друга Ейді та давню кістку в її горлі.

— Не називай мене так.

Він лише засміявся. Неохайне волосся стояло сторч.

Чортів Гаріс. Мало того, що він найкращий друг Ейді, минулого року, після кількомісячних стосунків, він кинув найкращу подругу Медді, Елоїз.

Щоразу, як вона його бачила, у ній закипало обурення, а бачила вона його часто, адже вони обоє жили у тій самій цяточці на мапі Норфолку.

Повернувшись до Гаріса спиною, вона відвернулася й від моря і пройшла останні кілька ярдів Маршв'ю-роуд. Перш ніж звернути на Друді-роуд біля кам'яної будівлі з двосхилим дахом — пабу «Герцог Бронте». Тоді вона звернула ліворуч на Ювілейну вулицю. Котеджі там визирали з-понад самшитових живоплотів, а замерзле опале листя вкривало тротуар. Медді побачила значно привітнішу жительку села, що йшла їй назустріч.

— Привіт, Делло! — гукнула вона.

Подруга Руті Делла зазвичай охоче відвідувала Руті, коли Медді треба було відлучитися надовше.

Делла засяяла, кутаючись у кокон пальта, сиве волосся розвівалося на вітрі.

— Закладаюся, матимемо ще одну паскудну зиму. Нельсонів пересип такий високий і відкритий, найхолодніше місце у Норфолку.

Рекомендована література

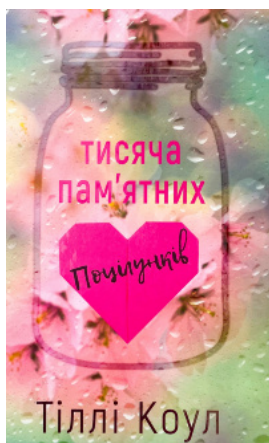
Це Крістмас, крихітко!

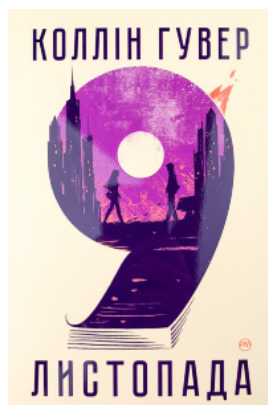
Місто дівчат

Без Меріт

Тисяча пам'ятних поцілунків

9 листопада

Ідеальне Різдво для собаки

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ